

Sygn. akt V GC 143/15/upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2015 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa :

(...) sp. z o. o. w W.

przeciwko:

J. A.

o zapłatę 2.196 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2.196 zł (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt sześć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi do dnia zapłaty:

- od kwoty 1.098 zł od dnia 10 czerwca 2009 r.

- od kwoty 1.098 zł od dnia 27 listopada 2009 r.

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 647,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt V GC 143/15/upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 sierpnia 2010r., złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, (...) sp. z o.o. w W. domagała się od J. A., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. A. z/s w Ś. k. Z., zapłaty kwoty 2 196 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 10 czerwca 2009r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie strona powodowa podała, że na podstawie zawartej przez strony pisemnej umowy z dnia 10 czerwca 2009r. strona powodowa zobowiązała się do zamieszczenia reklamy pozwanego w wydawnictwie (...) Firm, a pozwany zobowiązał się zapłacić na rzecz powódki wynagrodzenie w kwocie 2 196 zł. Strona powodowa wykonała usługę zgodnie z umową, jednakże pozwany nie zapłacił jej wynagrodzenia według faktury Vat nr (...), pomimo że nigdy nie kwestionował otrzymanej faktury.

W stosunku do tak określonego roszczenia Sąd Rejonowy w Lublinie wydał w dniu 4 października 2010r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. XVI Nc-e 279038/10.

Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty sprzeciwem, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Zarzucił, że roszczenie pozwu jest bezzasadne, gdyż pozwany, o ile zawierał umowę z powódką,

to czynił to jako przedstawiciel firmy (...) spółka jawna, co miało miejsce 15 maja 2008r., przy czym należności wynikające z tej umowy zostały uregulowane w terminie. Zarzucił również, że strona powodowa nigdy nie doręczyła mu faktury Vat z dnia 26 maja 2009r., obejmującej dochodzone roszczenie. Podał też, że nigdy nie otrzymał umowy nr (...) z dnia 10 czerwca 2009r. ani wezwania do zapłaty z dnia 12 listopada 2009r. Przyznał jednocześnie, że otrzymał drogą e-mail'ową w dniu 1 czerwca 2010r. umowę z dnia 22 kwietnia 2009r., lecz zaprzeczył, by zawarł tę umowę z powodką.

Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2010r. Sąd Rejonowy w Lublinie przekazał sprawę do dalszego prowadzenia Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie, pomimo że właściwy miejscowo do jej rozpoznawania był Sąd Rejonowy w Zielonej Górze (właściwość ogólna). Strony nie zaskarżyły tego orzeczenia.

Na skutek komplikacji związanych z obsługą systemu elektronicznego, przekazany pozew wpłynął do tut. Sądu i został zadekretowany dopiero w dniu 19 lutego 2015r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 kwietnia 2009r. J. A., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. A. z/s w Ś., zawarł z (...) sp. z o.o. w W. umowę o umieszczenie reklamy internetowej typ: (...), branża (...) w formie statycznego ogłoszenia graficznego 120x70 na (...) pl. (...) miała być aktywna od dnia 26 maja 2009r. i dotyczyć firmy (...) sp.j. Nazwa rejestracyjna firmy oraz jej dane teleadresowe miały być także zamieszczone w bazie P. (...), w sekcji Wizytówki (różowe strony) i pod nr (...).

Z tytułu w/w umowy pozwany zobowiązał się osobiście do zapłaty wynagrodzenia powoda w kwocie 2 196 zł brutto - faktura Vat miała zostać wystawiona na jego firmę (...) J. A., ul. (...), (...)-(...) Ś.. Wynagrodzenie powódki miało być płatne w części co do 50 % brutto (kwota 1 098 zł) w terminie 7 dni roboczych od zawarcia umowy, a w pozostałej części (kwota 1 098 zł) na podstawie faktury wystawionej przez wydawcę.

(dowód: kserokopia umowy z dnia 22.04.2009r., k.41-42;

Ogólne Warunki Umowy, k.43)

Pozwany nie uiścił zaliczki.

Strona powodowa wykonała umowę.

(dowód: okoliczności bezsporne)

W dniu 26 maja 2009r. strona powodowa wystawiła fakturę Vat nr (...), zakreślając w niej termin zapłaty kwoty 2 196 zł (o ile pozwany nie uiścił uprzednio zaliczki) do dnia 9 czerwca 2009r.

(dowód: faktura Vat nr (...), k.44)

W dniu 12 listopada 2009r. strona powodowa wysłała do pozwanego przesyłką poleconą wezwanie do zapłaty zaległej należności.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 12.11.2009r., k.45;

wyciąg z pocztowej książki nadawczej, k.46-47)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie za wyjątkiem części odsetek. Pozwany kwestionował w sprawie fakt zawarcia przez strony umowy i wynikające dla niego z tego tytułu zobowiązanie. Strona powodowa przeciwstawiła jego zarzutom dowód z kserokopii umowy z dnia 22 kwietnia 2009r., na której widnieje czytelny podpis pozwanego (k.42).

Pozwany – po doręczeniu mu odpisu tego dowodu – nie zakwestionował prawdziwości podpisu, należało zatem ocenić na podstawie art.230 k.p.c., iż przyznał okoliczność zawarcia umowy o treści wynikającej z przedstawionej kserokopii dokumentu i okoliczność ta nie wymagała dalszego dowodzenia. Z omawianego dowodu wynika jednoznacznie, iż pozwany zaciągnął zobowiązanie w imieniu własnym, pomimo iż reklama miała dotyczyć firmy (...) sp. j. Nadto wynika z niego, że pozwany zobowiązany był do zapłaty wynagrodzenia strony powodowej w kwocie 2 196 zł brutto, płatnego w formie zaliczki w kwocie 1 098 zł z terminie 7 dni roboczych od dnia zawarcia umowy oraz w pozostałej części na podstawie faktury wystawionej przez wydawcę. Oczywiście zasadne było uwzględnienie powództwa co do kwoty 1 098 zł wymagalnej na długo przed datą, od której strona powodowa domagała się zasądzenia odsetek (10 czerwca 2009r.). Pozwany kwestionował jednak, aby doręczono mu fakturę Vat, na której oparto roszczenie, a strona powodowa nie przeciwstawiła żadnego dowodu na okoliczność doręczenia. Jednakże powódka udowodniła, iż doręczyła pozwanemu wezwanie do zapłaty z dnia 12 listopada 2009r. (k.45-47), tj. wysłała je pozwanemu przesyłką poleconą, przy czym pozwany nie przedstawił żadnego dowodu, że przesyłki tej nie otrzymał (np. dowodu z prowadzonej w ramach działalności książki odbioru korespondencji). Nie stawił się też na rozprawie w dniu 21 września 2015r. ani pozwany, ani jego pełnomocnik procesowy, będący adwokatem. Zatem uwzględniono powództwo także co do pozostałej części wynagrodzenia w kwocie 1 098 zł, przyjmując jednak, że pozwany winien ją zapłacić na podstawie wezwania do zapłaty, które dokładnie określało podstawę zobowiązania – w terminie do dnia 26 listopada 2009r. (14 dni od wysłania korespondencji przesyłką poleconą, co należy ocenić jako termin niezwłoczny, odpowiadający też długości terminu zapłaty z faktury Vat z dnia 26 maja 2009r. - 14 dni).

Pozostałe zarzuty pozwanego nie mogły skutecznie podważyć dochodzonego w sprawie roszczenia. Pomimo bowiem że – co przyznać należy pozwanemu – zachodzi pewna nieścisłość co do nr klienta oznaczonego na umowie w wersji z podpisem i bez (k.41-42) oraz na fakturze (k.44), a na umowie brak numeru kontraktu wskazanego na fakturze, to jednak pozwany, jak podawał w sprawie, nie otrzymał faktury Vat, a po otrzymaniu wezwania do zapłaty (na którym brak było budzących wątpliwości numerów) nie wystąpił do powódki z jakimikolwiek wątpliwościami, przy czym powódka niewątpliwie udowodniła, że strony zawarły umowę będącą podstawą dochodzonego roszczenia.

Mając powyższe na uwadze powództwo podlegało uwzględnieniu co do należności głównej w całości i co do odsetek, za wyjątkiem odsetek liczonych od kwoty 1 098 zł za okres od dnia 10 czerwca 2009r. do dnia 26 listopada 2009r. - o czym orzeczono w pkt I i II sentencji wyroku z dnia 21 września 2015r.

O kosztach postępowania orzeczono na postawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art.100 zd.2 k.p.c. Ponieważ strona powodowa uległa tylko w nieznacznej części, zasądzono na jej rzecz od pozwanego całość kosztów procesu, które objęły – zgodnie z wnioskiem - opłatę stałą od pozwu w kwocie 30 zł, wynagrodzenie adwokata według minimalnej stawki (600 zł), opłatę skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) i wydatek odpowiadający opłacie manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności (0,80 zł).